

[Poul Nødgaard]

Når fru Lone Dybkjær siger, at der skal være vandtætte skotter mellem det offentlige og erhvervslivet, så er vi nøjagtig hundrede procent enige. De vandtætte skotter skal være der; men det tror jeg ikke altid de er.

Fru Lone Dybkjær sagde i sit første indlæg her fra talerstolen, lige inden hun gik ned: Det er derfor, at vi siger nej. Grunden til at man siger nej fra radikal side, er tilsyneladende meget, meget svært at forstå. Er det en forhandling, en dialog, man ønsker at komme i med V, K og Z, så er vi da åbne for forhandlinger. Bare kom frem! Der er altså noget i fru Lone Dybkjær's indlæg, der tyder på, at hun er temmelig enig med V, K og Z, men at man på en eller anden måde, fordi De Radikale i øjeblikket tilhører en regering, hvor Socialdemokratiet er toneangivende, er nødt til mere eller mindre at lægge sig derovre.

Man er da velkommen – alle fire partier – til at komme og forhandle med V, K og Z. Vi skubber ikke nogen ud. Vi er så tit skubbet ud, men vi skubber altså ikke andre ud, og derfor synes jeg, det ville være meget fint, hvis vi fik en dialog i gang omkring det her, for jeg tror, at vi alle sammen inderst inde i vores hjerter brænder for at finde de løsninger, der er de rigtige – også i relation til de skatteydere, som skal betale for de eventuelle fejlpositioner, som vi måtte lave her i Folketinget. Det er skatteyderne, der kommer til at betale, når vi fejl disponerer herinde i relation til lovgivning, der på forskellig vis rammer skatteyderne.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det udkast til dagsorden, der forelå i fredags, blev for Det Radikale Venstres vedkommende lagt i skuffen hos gruppeformanden og ordføreren for det her område, hr. Bilgrav-Nielsen. At den så måske ikke er kommunikeret videre, har jeg ingen kommentarer til, men andre tilstedeværende, f.eks. Kristeligt Folkepartis ordfører, fik den også lagt i skuffen i fredags, og sådan var det også tilfældet for Socialdemokratiets ordfører, hr. Poul Nielson, og hele vejen rundt. Dette er ikke en diskussion om, hvorvidt Det Radikale Venstre har fået den dagsorden i fredags eller ej. Lad være med at gøre dét til en diskussion – det er meningsløst – og lad os i stedet diskutere indholdet.

Jeg vil godt forholde mig til fru Lone Dybkjær's bemærkninger om, at man selvfølgelig ikke bare skal sende regningen videre til skatteyderne, selskaberne skal være velafgrænsede osv., og lad mig vende tilbage til dette erhvervsfremmeselskab i Århus, som er blevet rost så meget i dagspressen. Hvor får man så pengene fra? For det første tager man disse 10 mio. kr., som fru Lone Dybkjær's forslag indebærer at kommunerne kan skyde ind i sådan nogle selskaber. Så kunne man forvente, at der derefter også skulle nogle private penge i. Men nej. Det næste punkt er, at der skal nogle penge i fra Århus Amtskommune. Og det tredje er, at der skal nogle statslige midler i, og det fjerde er nogle EF-midler. Først nede som 5. og 6. punkt forventer man så midler fra nogle private fonde og nogle organisationer osv. Altså et regulært ønske om, at det stort set kun er skatteyderpenge, man kommer i det her selskab.

Dér må fru Lone Dybkjær meget undskylde, men i min tegnebog er der kun ét rum, og om de penge, der bliver tabt, er statslige midler, EF-midler, amtslige midler eller kommunale midler, kan min tegnebog ikke kende forskel på. Det, jeg kan konstatere, er, at hvis disse aktiviteter går galt, så vil det under alle omstændigheder være skatteyderne, der kommer til at betale regningen, og det er ikke rimeligt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Kim Behnke vil jeg sige, at min tegnebog også kun har ét rum, men den bliver også påvirket af, at det private taber penge, for i det tilfælde bliver varerne jo dyrere, bare for at tage et eksempel. I det tilfælde, at man har investeret i noget, er det klart, at det er éns egen skyld, hvis man taber penge. Men i tilfældet med varepriserne er det jo også en slags tab, og det er derfor, jeg synes, at diskussionen er for unuanceret.

Hvad angår dagsordenen, var det ikke for at bebrejde ordførerne den måde, som dagsordenen var blevet forhandlet på. Jeg ville kun sige, at jeg ikke havde fået den, og at jeg derfor ikke havde forholdt mig til den. Det kan da godt være, at den blev lagt i boksen, men sædvanligvis gør man det, at man undersøger, hvem det egentlig er, der er ordfører på et område – men det var nu ikke så meget det. Forklaringen på, at jeg ikke havde taget stilling til den dagsor-